

252

1. W u - wie - lbie - niu ko - rzym się,

wdzię - cznym se - rcem sła - wiąc Cię, wciąż na

no - wo Pa - nie. Ża - den ró - wny

nie był Ci, Tyś w mi - ło - ści z ca - łych

2. Miłą woń i słodycz wraz
niosłeś Bogu w każdy czas,
wśród okrutnych cierpień.
Tyś ochotnie przyjął to,
posłuszeństwem uczcił Go
ku radości wszelkiej.
3. Jak z ołtarza miła woń
zawsze się wznosiła Doń,
tak się poświęciłeś.
O, Baranku cny, bez plam,
na pniu krzyża zmarłeś sam,
mamy życie w niebie.
4. Co przeżywał Ojciec Twój,
gdy Ty niosłeś sądu znój
kto zrozumie Panie?
Poświęciłeś Bogu się,
choć śmierć czekała Cię,
którą ogłaszamy.
5. Drogi Panie czcimy Cię,
w hołdzie dziś skłaniamy się,
Imię Twoje sławne!
Ciebie Ojciec godnie czci,
od nas niechaj chwała brzmi,
Tyś jej godzien! Amen.